Ben Yağmurun Kızıyım Ve Ben En Çok Rabbimi Sevdim

— *GÜLÜM ÇAMLISOY* · 23 Eylül 2022

Uleması olduğum göğün yaşı bense bir ömür aralıksız öğün atlamışken saygıda kusur etmiyorum yürek iklimimde seken her duygu da kalemin önderliğinde ve önceliğinde sığındığım bir liman adeta yaşın ve yasın hatırına kürekleri boşa çekiyor addedilsem de kayığıma dolan suyu bilfiil ellerimle boşaltıyorum.
Nazenin bir hazne yüreğim.
Nadide bir elmas içimden geçenler…
Peri Padişahının kızıymışçasına sessizce konuyor gök kubbeye ve ilham perimle tokalaşıp yasa belliyorum iç sesimin sür git heyecanın ve neşesini.
Mutsuz addedilse de ruhum ben aslında çok mutluyum ve şeceremde saklı olan çizikler ve kader onay verdikçe seviyorum kederim baskın çıksa bile mutlu olacağım detaylardan nemalanıp mutlu olmayı başarıyorum.
Bazı insanlar var ki kerpetenle çıkıyor ağızlarından sözcükler:
Basit bir günaydın bile onlara ters geliyor.
Ters yüz ediyorum yüreğimi ve sözcüklerimi ve içimi dışıma seriyorum ve içim dışım bir olduğu sürece huzurlu ve mutluyum.
Bazen kaygan bir zeminde yürüdüğümü hissetsem bile üstüne üstük kaysam da ansızın kanatlanıp gök kubbeye konuyorum artık adıma ne derseniz:
Bir yıldız gibi kaydığım ve en sevdiğim: Şimal Yıldızı.
Bazense rüzgâr olup estiğim ve refaha ulaştığım.
Hazana şerh düşsem de ve dalımdan kopsam da…
Köküm öylesine sağlam ve kudretli ki…
Kimse beni kökümden koparmak isteyen ve işte sıkı sıkıya bağlı olduğum yaşama sevinci ve koruduğum değerlerim.
Hüznüme muhalif iken cihan.
Mutlu olmayı bahşeden Rabbim iken…
Ve diken diken olan tüylerim ve maneviyatın verdiği huzurla ve hazla coşuyorum adeta kanatlanıyorum.
Gün devindi madem ve mademki gece indi şehre ve yüreğime ama deliyorum ışıldayan gözlerimle karanlığın peçesini ve dokusunu ve tünüyorum bir kuş gibi ay-dedeye tıpkı çocukluğumda yazdığım o şiir gibi:
Ay-dede ay-dede bulutların içinde.
Okumayı yeni söktüğüm ve yazdığım ilk şiirin ilk dizesi.
Gözüm o günden beri gök kubbede ve ruhum salınırken gökte takılı o kancanın ucunda bense uçsuz bucaksız hayallerimle ve ruhumdaki coşku ile evreni sarıp sarmalıyorum.
Sözcüklerim esiyor vakitli vakitsiz.
Yalnızlığım nüksediyor ansızın.

Yaşım da yasım da diniyor ve dualarım beni huzura erdiren ve içimden geçenler tüm iyi niyetimle kabul bulmuşken Allah katında.
Yorgun güncem ve yorgun yüreğim ama çarpan son hızla ve de seven aralıksız ve sayacı kırık olsa da zamanın jet hızıyla geçiyor ömür ve de aklımdan düşünceler.
Basmakalıp sevmedim kadar da sıra dışı olduğum ve Allah'tan sırasız ölümler dilediğim yeter ki sevdiklerim benden evvel ölmesin ve yeter ki ben onların değil bilakis onlar benim yasımı tutsun.
Güzün ilk belirtileri bu gün gösterdi kendini.
Güneş otağına çekildi. Hava karardı ve bulutlar boşalttı yükünü.
Sevecen bir ritim iken mutluluk ve açan güneşte bulurken insanlar mutluluğu ben karanlıkta ve kapalı havada bile mutluyum ve güz mevsiminde daha net düşünüp daha bir coşkuyla seviyorum hayatı çünkü ben yağmurun kızıyım.
Her kızdığımda içime estiğim.
Her hüzünde yaş olduğum rahmet olduğum aktığım ve toprak kokusuna doyamadığım ne de olsa topraktan geldiğimiz gibi toprak olacağız ölüp gittiğimizde.
Ve uzun süredir üzerimde olan ölü toprağını silkelediğim ve kendime geldiğim ve işte atıyorum kendimi sokaklara. İnsanlar yağmurdan kaçışırken ben doya doya sevmenin ve doya doya rahmeti içime çekmenin verdiği huzurla ve şükürle yürüyorum kaygan yolları...
Tanıdığım tanımadığım herkese selam veriyorum ve her birini içime sokmak istiyorum.
Hatta ve hatta canımı yakanları da af edip ermek nihayete ve de hidayete.
Afalladığım zamanları geride bıraktığım.
Arşı alaya çıkan hüznümün yerini huzura ve mutluluğa bıraktığı.
Aşiyan yollarına gidiyorum sonra Moda'ya derken iskeleye derken biniyorum Paşabahçe vapuruna ve İstanbul'un tadını çıkarıyorum doya doya.
Ben şiirim.
Ben İstanbul'um.
Ben yağmurun kızıyım ve rahmetin ivedilikle ruhumu teskin ettiği ve de telkin ettiği.
Saçlarım ve üstüm başım sırılsıklam ve aşkın coşkusunu iliklerime kadar yaşıyorum.
Ben aşka aşığım çünkü ben umudun adıyım çünkü ben huzura adayım ve adadığım ne varsa kabul gören ve hamt ettiğim Rabbime bazen beni ikaz eden evrene olumlu mesajlar gönderiyorum çünkü sevgi ekip huzur ve umut biçiyorum.
Yağmur hızını arttırıyor ben hızla yaşıyor ve seviyor ve yazıyorum.
Ruhumdaki nem sonlanıp çağlıyorum, sel olup akıyorum ve yaşlarım maneviyatın eşliğinde niyazlarımda sakladığım güzellikler ve güzel insanlar çünkü şehir de ben de insanlık da bu gün yağan yağmurda nasıl da arındık ve andık tüm gidenleri ve alt ettik nefsi ve iblisi ve zalimi.
Mazlum olan kimse yüreğimde sakladığım ve ekmeğimi bölüştüğüm ve sevgi ekip umut biçtiğim.
Güze merhaba yağmura da.
Yaz mevsiminin ilk günü doğmuş olsam bile ben yağmurun kızıyım ve ben sonbaharım bir o kadar ilkbahar iliklerime kadar işlemişken nice mevsim yaşıyorum bir günde ve kat ediyorum o uzun ve çileli yolu çünkü beni yoktan var eden Rabbime sevdalı ve bağlı ve sadığım.

Mademki; O, ''ol'' dedi ve mademki rahmetini boca etti...
Rüzgârın da kızıyım aslında hatta rüzgârın ta kendisi ve ben teslim oldum Rabbime çünkü akmayı, esmeyi bana O öğretti ve yağmayı da yağdırmayı da...
Ben yağmurun kızıyım ve ben en çok Rabbimi sevdim.